

тоя законъ: „Ако нѣкой наклевети нѣкого на право, то прѣди да ся-испѣта клеветника, да ся-окове въ желѣза, и ако го найдѣть, че наистинѣ клевети да ся-убие. Никой да не дава хлѣбъ на влѣхва, и ако нѣкой му даде, да ся-обади; на влѣхвѣ-тѣ да ся-прѣбиватъ колѣна-та; всичкѣ-тѣ лозя да ся-искоренятъ; ако нѣкой си попроси нѣшто, да му ся-дава колко-то му трѣбва. Кой-то не връви по тоя законъ, да ся-обади.“

Прочути-ти военни градове въ Блѣгариѣ: Анхиалъ, Месемвриа, Овчеполъ и Срѣдецъ (сег. София), ся-намирали въ рѣцѣ-тѣ на византийци-ты, кога сѣднѣлъ да царува Крумъ. Пръво спрѣч-кованіе на Крума съ Византиѣ ся-породило за нѣ-кои соленѣ єзера въ Македониѣ, на истокъ отъ Мъгленъ. Византийскѣй царь Никифоръ юднажъ и-спрашталъ 1000 фунта злато да ся-раздаде за заплатѣ на войскѣ-тѣ въ Струмскѣ-тѣ областъ; нѣ Блѣгаре-тѣ прѣчакали люде-ты, кои-то носили зла-то-то и го отняли. Това нѣшто направило да ся-отвори пръва война на Крума съ Никифора. Въ 809 год. Срѣдецъ ся-прѣдалъ на Блѣгаре-ты. Никифоръ поискалъ да въспрѣ тѣна завоевателю да ся не распространяватъ. Той расхврѣлилъ голѣмъ данъкъ на народа, та сѣбралъ много пары, и поставилъ всичкѣ-тѣ си войскѣ въ Славиниѣ; освѣнь това набралъ и четы сиромасы, обружени само съ кри-ваци и прашткы; и слѣдъ двѣ годишне приготво-ваніе влѣзъ въ Блѣгариѣ, и потяглилъ прѣзъ пла-нинѣ-тѣ камъ Блѣгарскѣ-тѣ столинѣ *Прѣславъ* (сега село, при Шуменъ). На югъ отъ Прѣславъ има юдно тѣсно устие, обѣколено съ гѣстѣ горѣ. Тамъ Крумъ, като видѣлъ безбройнѣ-тѣ византий-